

Nieuwsbrief december 2024

Nieuwsbrief Stichting Bridge the Gap december 2024

Vrijdag 17 januari 2025 vertrekken wij weer vanaf Schiphol via Frankfurt en Hanoi naar Vientiane, de hoofdstad van Laos, waar het Mahosot Hospital is gesitueerd en waar wij al 18 jaar steeds weer met open armen worden ontvangen.

Deze missie is in die zin bijzonder dat het toch een beetje een bekroning van 30 jaar Stichting Bridge the Gap zal zijn. Wie had ooit kunnen bedenken dat wij, 30 jaar na oprichting van de Stichting, nog steeds jaarlijks naar Zuid Oost Azië zouden gaan om daar kinderen met een aangeboren afwijking van het aangezicht te behandelen.

Wanneer wij zondag de 19e starten met de eerste screening van nieuwe patiëntjes zullen wij dat ongetwijfeld kunnen doen in het nu volledig vernieuwde ziekenhuis met ook een nieuw OK-complex. Wij kijken er naar uit om daar samen met onze Laotiaanse collega's weer vele kinderen met aangeboren afwijkingen van het aangezicht (vooral lip-, kaak- en verhemeltespleten) te kunnen behandelen.

Het mooie is dat wij, in tegenstelling tot het verleden, steeds minder in de lead zijn tijdens behandelingen. En dat onze Laotiaanse collega's een groot deel van de behandelingen of gezamenlijk met ons of zelfstandig uitvoeren, waarbij wij alleen nog bij de complexere ingrepen de behandelingen zelf doen, maar ook in toenemende mate onze collega's deze operaties (deels) laten uitvoeren.

Tijdens de afgelopen missie kwamen we er achter dat er zo langzamerhand een tweerichtingsverkeer van kennis is ontstaan waarbij wij ook wat van onze Laotiaanse collega's leren en we zo in uitkomst van de behandelingen tot een nog hogere kwaliteit kunnen komen.

Een uitdaging ook dit jaar weer wordt gevormd door de samenwerking tussen de Dental School en het Mahosot Hospital in de lucht te houden. Politiek is ook in dit land een soms bijna onneembare hindernis om tot een duurzame samenwerking te kunnen komen. Bijna elk jaar merken we dat er weer een veranderde samenstelling van bestuur van of Mahosot, of Dental School of beide heeft plaats gevonden zodat we weer van voren af aan kunnen beginnen om op het officiële niveau te kunnen functioneren. Het blijft steeds weer een mooie uitdaging.

Vanaf maandag de 20e zullen wij twee weken opereren en zo weer vele kinderen een toekomst kunnen geven in dit arme maar ook prachtige land.

Onontbeerlijk daarbij is de steun van de vrijwilligersgroep in Vientiane die voor ons een in al die jaren onmisbare steun is geweest, de laatste paar jaren onder leiding van Justa van Slooten, als lerares Engels werkzaam in Vientiane en samen met een aantal andere vaste krachten steeds weer heel waardevol.

Namens ons weer zeer gemotiveerde team wil ik een ieder die ons een warm hart toedraagt en ons steunt fijne feestdagen toewensen en een voorspoedig 2025 in deze momenteel toch wel zeer onrustige wereld. Vanuit Laos zullen wij onze belevenissen en avonturen weer zo veel als mogelijk delen.

Just de Mol van Otterloo,

Bridge the Gap staat klaar voor vertrek!

Over een paar weken is het zover: ons team van *Bridge the Gap* reist opnieuw af naar Vientiane, Laos. Na maanden van stilte zijn de voorbereidingen met de artsen en de directie van het Mahosot-ziekenhuis in volle gang. Patiënten worden inmiddels door het ziekenhuis benaderd, gescreend en uitgenodigd om op 19 januari naar Vientiane te komen.

De benodigde materialen, zoals hechtingen en verdovingsmiddelen, zijn besteld. Toch blijven er nog last-minute verzoeken binnenkomen voor zaken die moeilijk in Laos verkrijgbaar zijn.

Wat ons steeds weer opvalt, is de enorme vooruitgang van onze Laotiaanse collega's. Chirurgische behandelingen van schisis (een gespleten lip of gehemelte) worden steeds beter uitgevoerd. Vooral bij dubbelzijdige lipsluitingen zien we indrukwekkende resultaten. Dankzij extra opleidingen in Vietnam en Straatsburg hebben artsen zoals Jip Souksavarn en Kingphouthone Saythala hun vaardigheden enorm verbeterd.

Sinds vorig jaar zijn de Laotiaanse artsen ook gestart met kaaksluitingen. Dit jaar zullen we hen daar verder in ondersteunen en hopelijk ook stappen zetten in ingrepen die de spraak verbeteren. Daarnaast zijn we benieuwd naar de voortgang van een groter project: het opzetten van een multidisciplinair team voor schisispatiënten. Dit team zou verschillende specialisten samenbrengen, zoals orthodontisten, logopedisten en KNO-artsen. Het is belangrijk dat deze aanpak past bij de lokale situatie. Dat vraagt om nauwe samenwerking tussen ziekenhuizen en een goed financieel plan. Hierin kunnen wij alleen op de achtergrond ondersteunen.

Voor nu kijken we er vooral naar uit om onze collega's in Vientiane weer te ontmoeten, ideeën uit te wisselen en samen ouders en patiënten te helpen aan een betere toekomst.

Samen werken we aan een mooie toekomst!

Peter Don Griot

Een terugblik op zeven jaar anesthesiezorg in Laos voortgang, samenwerking en bijzondere ervaringen

Door Kamil Wojciechowicz, anesthesioloog

In 2017 kreeg ik de kans om met Stichting Bridge the Gap mee te gaan naar Laos. Toen was ik nog een arts-assistent in opleiding tot anesthesioloog. Het was een indrukwekkende ervaring die mijn loopbaan én persoonlijke ontwikkeling blijvend heeft beïnvloed. In 2023 was het eindelijk zover: ik mocht voor het eerst als volwaardig anesthesioloog terug naar Laos. Het voelde als thuiskomen. Het voelt als een eer om sindsdien regelmatig deel uit te maken van dit bijzondere team.

Van start in uitdagende omstandigheden

In 2017 stond ik voor het eerst in de operatiekamer in Laos. De omstandigheden waren eenvoudiger dan ik gewend was in Nederland. Bijvoorbeeld, waar wij standaard moderne apparatuur gebruiken om de ademhaling van een patiënt te

monitoren, moesten we in Laos voor onze oren en stethoscopen. Ondanks deze uitdagingen voelden de samenwerking en de impact van ons werk meteen als iets bijzonders.

Dankzij donaties en inspanningen beschikt het ziekenhuis in Laos nu over capnografie, een techniek waarmee we de ademhaling continu en nauwkeurig kunnen volgen. Dit verhoogt de veiligheid van onze patiënten aanzienlijk. Deze vooruitgang illustreert hoe belangrijk onze jaarlijkse missies zijn, niet alleen voor de directe zorg, maar ook voor de verbetering van de medische infrastructuur.

De eerste dag: screening en voorbereidingen

Elke missie begint met een intensieve screeningsdag. Patiënten komen vanuit afgelegen gebieden om te worden beoordeeld. De chirurgen bepalen eerst of een operatie nodig en mogelijk is. Vervolgens onderzoeken wij, de anesthesiologen, de patiënten. Omdat er verschillende dialecten worden gesproken en vertalers niet altijd alles kunnen vertalen, zijn aanvullende onderzoeken essentieel. Tot nu toe vertrouwden we op basisonderzoek zoals luisteren naar hart en longen en het meten van de zuurstofsaturatie. Dit jaar is extra spannend omdat we voor het eerst een mobiele echo meenemen. Met de mobiele echo kunnen we ons basis onderzoek nu aanvullen met een echografisch onderzoek van hart en longen. Dit geeft ons waardevolle informatie en helpt ons de anesthesie nog veiliger en beter af te stemmen op de patiënt.

Kennis delen en samen groeien

Een belangrijk onderdeel van ons werk in Laos is onderwijs. Elk jaar geven we training aan anesthesiologen in opleiding. We introduceren hen bijvoorbeeld aan technieken die we in Nederland gebruiken maar ook aan veiligheidsprocedures zoals de 'time-out' – een moment waarop het hele team samen controleert of alles klaar is voor de operatie. Ook leren we hen hoe wij communiceren volgens het CRM-principe (Crew Resource Management), een techniek uit de luchtvaart om helder en effectief samen te werken in een hoog complexe omgeving.

Het uitwisselen van ervaringen is altijd bijzonder. We leren net zo veel van hen als zij van ons. Doordat we elk jaar terugkeren, voelen de lokale zorgverleners inmiddels meer als familie dan als collega's van ver weg. Samen werken we lange dagen, maar 's avonds maken we tijd om elkaar beter te leren kennen. Deze wederzijdse verbondenheid zorgt ervoor dat de kennisuitwisseling steeds soepeler en effectiever verloopt. Het is inspirerend om te zien hoe deze methoden worden omarmd en hoe we van elkaar leren. De openheid en samenwerking voelen als familie.

Veranderingen in patiënten en technieken

Een van de meest uitdagende patiëntengroepen waarmee we werken, zijn mensen met ernstige gezichtsafwijkingen zoals NOMA, een destructieve infectie die vaak leidt tot ernstige mondompingsbeperkingen. Bij deze patiënten gebruiken we een speciale techniek: de 'wakkere flexibele fiberoptische intubatie'. Hierbij wordt de keel verdoofd terwijl de patiënt wakker blijft, zodat we met een flexibele scoop (een kleine camera) de beademingsbuis nauwkeurig kunnen plaatsen. Hoewel dit spannend werk blijft, zien we gelukkig steeds minder van dit soort ernstige gevallen.

Door de jaren heen is ook onze techniek in pijnbestrijding verbeterd. Voor patiënten die een gehemelte sluiting ondergaan, kunnen we tegenwoordig bijvoorbeeld echogeleid lokale verdoving toedienen vlakbij de zenuwen. Dit zorgt ervoor dat patiënten na de operatie met aanzienlijk minder pijn wakker worden. Effectiviteit van dergelijke behandeling is aangetoond door een van

onze collega's binnen het bridge the gap team.

Samen vooruit

In 2025 ga ik alweer voor de vierde keer mee naar Laos. Het werk met Bridge the Gap blijft me inspireren. Elke reis naar Laos is een kans om niet alleen anderen te helpen, maar ook om zelf te groeien als professional. De vooruitgang die we samen boeken - van verbeterde apparatuur tot betere communicatie en pijnbestrijding - toont aan hoe belangrijk samenwerking is. Niet alleen de zorgverleners in Laos voelen inmiddels als familie, maar ook mijn teamgenoten van Stichting Bridge the Gap.

Dankzij de steun van onze donateurs kunnen we niet alleen operaties uitvoeren, maar ook duurzame verbeteringen brengen in de zorg. Samen bouwen we bruggen en overbruggen we grenzen, en dat is een eer om deel van uit te maken.

Een indrukwekkende en uitdagende ervaring

Al weer bijna een jaar geleden ben ik voor het eerst meegegaan met het team van Bridge the Gap. Het was indrukwekkend om bij aankomst de enorme rij ouders met hun kinderen te zien wachten in het ziekenhuis.

Op zaterdag aangekomen. En zondag ochtend meteen hard aan het werk om alle kinderen te 'screenen' of ze geschikt waren om algehele anesthesie te ondergaan. Echter als laatste 'station' van het rijtje, na de collega's van de kaakchirurgie en plastisch chirurgie, die bij de kleine dreumesen uitgebreid in hun mond hadden gekeken. Met als gevolg dat ze vaak luid brullend bij ons, de anesthesiologen kwamen. En zie dan nog maar eens gedegen onderzoek van hart en longen te doen. Je hoort naast huilen, helemaal niets meer.....

Zo hebben we dan ook een kindje van anderhalf met een gewicht van 6 kg op de operatietafel gehad, die onverklaarbaar slecht op saturatie te houden was (laag zuurstof gehalte in het bloed). Ik dacht aan een longontsteking en heb na de operatie het kind naar de Kinder-IC gebracht. Daar bleek bij een echo van het hart, dat het kind ernstige aangeboren hartafwijkingen had. Hij zou hier ook aan geopereerd moeten worden om goed te overleven.

Een team uit Luxemburg komt eens per jaar voor cardiale chirurgie. Dat zal z'n redding zijn. Dit jaar gaan we het anders doen. We gaan onszelf met de screening vooraan de rij positioneren als anesthesiologen, zodat we de kinderen nog enigszins verlegen lachend aantreffen en we zullen een mobiele saturatiemeter meenemen om de saturatie vooraf te meten. Een beter werkbaar volgorde.

In januari moet blijken hoe dat werkt. Wij hebben er in elk geval weer enorm veel zin in.

Marjolein van Amerongen, anesthesioloog-pijn specialist Spaarne Gasthuis

Nieuw onderzoeksproject logopedie

Ik ben Annemijn Kramer, kleindochter van Henk Schotte, en momenteel studente Gezondheid en Leven. Ik ben ontzettend blij dat ik dit jaar het Bridge

the Gap team kan ondersteunen. Ik zal ik op verschillende manieren ondersteunen waar nodig.

Daarnaast zal ik mij inzetten voor de start van een nieuw onderzoeksproject. Dit onderzoek richt zich op de introductie van een logopedie-app, ontwikkeld voor spraak- en taalontwikkeling bij Laotiaanse kinderen met schisis. Het doel is om deze kinderen, na de operatie te kunnen ondersteunen om hun spraakvaardigheden te verbeteren.

De volgende stappen

Vorig jaar hebben de Lao dokters-naast de lipsluiting en verhemelte sluiting-, ook een start gemaakt met het leren sluiten van de kaakspleet. Daarvoor wordt een stukje bot uit de kin of bekkenkam gebruikt. Voor de dubbelzijdige kaakspletten werd een op maat gemaakte spalk gemaakt door het lokale team om alles goed vast te laten groeien. Afgelopen maanden werden er foto's teruggekoppeld en hebben ze zelf ook al enkelzijdige kaakspletten gesloten. Mooi werk, en leuk om te zien hoe goed de volgende chirurgische stappen en teamwork met orthodontisten en tandartsen in het schisis zorgpad worden opgepakt! Dit jaar nemen we weer extra instrumentarium mee om hen te helpen de botstukjes goed op maat te maken en te kunnen plaatsen.

Daarnaast is een volgende stap de spraakontwikkeling. Want ook al zijn de lip-en verhemelte spleet vakkundig gesloten, dit betekent nog niet altijd dat de spraak ook goed is. De spieren van het verhemelte moeten "getraind" worden met logopedie, maar dat bestaat nog niet in Laos in georganiseerde vorm. Daarnaast wonen veel mensen ver weg en is het daardoor ook niet altijd beschikbaar. In Nederland is een geneeskunde studente onder begeleiding van mij en de schisis logopediste van team Amsterdam nu een bachelor scriptie aan het schrijven over de mogelijkheden en resultaten van logopedie op afstand, bijvoorbeeld via digitaal platform, apps etc. Deze resultaten nemen we mee naar Laos om te kijken of we daar iets dergelijks zouden kunnen implementeren. We hopen in de volgende nieuwsbrief weer over een nieuw stapje in dit zorgpad te kunnen berichten!

Jitske Nolte

Klik hier als u een donatie wilt doen aan stichting Bridge the Gap.

Indien u deze nieuwsbrief niet meer wilt ontvangen, dan kunt u zich hier [Afmelden](#) .

<https://www.stichtingbridgethegap.nl> - info@stichtingbridgethegap.nl